

Arrest

nr. 81 744 van 25 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 12 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris van 13 december 2011 om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 maart 2012.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat LOOS, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 april 2011 dient de verzoekende partij van Chinese nationaliteit, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 28 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 17 november 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 13 december 2011 wordt de beslissing van 28 oktober 2011 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard aan verzoekende partij ter kennis gebracht, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) dat wordt gemotiveerd zoals daartoe werd opdracht gegeven in de hiervoor vermelde beslissing.

Dit bevel is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op 28/10/2011, wordt aan L., S. (...) (M)

Geboren te (...) (Volksrepubliek China), op (...),

Van CHINA nationaliteit, verblijvend: (...)

Het bevel gegeven om uiterlijk op 12/01/2012 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duistland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING:

- *De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten. (art. 7, alinea 1, 1° van de Wet van 15 december 1880). Niet in het bezit van een geldig visum.”*

2. Over de gegrondheid

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van de beginselen van behoorlijk bestuur, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel.

Ter adstruering van dit enig middel zet de verzoekende partij het volgende uiteen:

“Schending aan van de materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook artikel 9ter Vreemdelingenwet en de beginselen van behoorlijk bestuur, rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel.

Uit de aangehaalde wetteksten blijkt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet tevens afdoende zijn.

De bestreden beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

“(…)”

Verzoeker is inderdaad niet in het bezit van de vereiste documenten, maar diende wel een verzoek in cfr. art. 9ter van de Vreemdelingenwet.

In de recente arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 1 oktober 2009 en 3 december 2009 werd gesteld dat indien er een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd zonder dat er een beslissing is in de 9ter procedure, tegenpartij de beginselen van rechtszekerheid heeft geschonden en van het vertrouwensbeginsel, alsook de regels betreffende de formele motivering van administratieve beslissingen (RvSt 196.577 van 1 oktober 2009 en RvSt 198.507 van 3 december 2009).

Door aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren vooraleer de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf beoordeeld werd, heeft verwerende partij niet zorgvuldig gehandeld, en heeft verwerende partij een houding aangenomen die bezwaarlijk redelijk te noemen is.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt niet gesteld waarom er geen rekening gehouden werd met de ernstige medische aandoening van verzoeker. De motivering is dan ook niet afdoend.

Verzoeker wenst dan ook de nietigverklaring te bekomen van de aangevochten beslissing.

Het verzoek tot nietigverklaring dient ontvankelijk en gegrond verklaard te worden.”

2.2 Op 12 januari 2012 stelt de verzoekende partij beroep in bij deze Raad tegen de *“Beslissing tot het bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op 13 december 2011 en ter kennis gebracht op dezelfde dag”*.

De verzoekende partij werd er middels een op 21 februari 2012 aangetekend verzonden beschikking van op de hoogte gebracht dat de kamervoorzitter of de door haar aangewezen rechter met betrekking tot dit door de verzoekende partij ingesteld beroep van oordeel was toepassing te moeten maken van artikel 39/73, §§ 1 en 2 van de vreemdelingenwet. *In casu* werd in de beschikking de volgende grond aangegeven om welke reden de kamervoorzitter met betrekking tot voorliggend beroep van oordeel is dat een mondeling debat op een terechtzitting geen meerwaarde heeft en het beroep aldus via een louter schriftelijke procedure dient te worden behandeld:

“De toelichting van de verzoekende partij bij een enig middel bestaat in de kritiek dat de verwerende partij nog geen beslissing had genomen aangaande de gegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alvorens de bestreden beslissing te nemen, met name het bevel om het grondgebied te verlaten genomen in uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 oktober 2011 en ter kennis gebracht op 13 december 2011.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat de verzoekende partij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ingediend heeft nadat de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten genomen was. Voorts worden de motieven van de bestreden beslissing niet betwist.”

In haar verzoek tot horen van 7 maart 2011 maakt de verzoekende partij zoals gesteld in artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond en stelt zij dat de bestreden beslissing *“het bevel is om het land te verlaten, aan verzoeker betekend op 13 december 2011 en niet de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 28 oktober 2011”*, terwijl de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet reeds werd ingediend op 17 november 2011.

2.3 De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 28 oktober 2011 de beslissing heeft genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verzoekende partij op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard en dat deze beslissing tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten omvat.

Uit voormelde beslissing van 28 oktober 2011 blijkt immers uitdrukkelijk het volgende:

“Dès lors, je vous prie de notifier au concerné la décision du délégué du Secrétaire d'Etat à la Politique de migration et d'asile en délivrant le modèle de l'annexe 13 de l'A.R. du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (M.B. du 27 octobre 1981), tel qu'inséré par l' A.R. du 22 novembre 1996 (M.B. du 6 décembre 1996) et modifié par l' A.R. du 22 juillet 2008 (M.B. du 29 août 2008), par laquelle lui est délivré l'ordre de quitter le territoire dans les 30 (trente) jours après la notification.”

Vrije vertaling: *“Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na kennisgeving.”*

2.4 De stukken van het administratief dossier leren verder dat voormelde beslissing van 28 oktober 2011, samen met het bevel om het grondgebied te verlaten waartoe in deze beslissing reeds instructie werd gegeven, aan de verzoekende partij ter kennis worden gebracht op 13 december 2012.

Hierbij dient erop wordt geduid dat in de aanhef van het bestreden bevel, zoals dit ter kennis wordt gebracht op 13 december 2011, duidelijk wordt gesteld dat *“In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op 28/10/2011”* aan de verzoekende partij *“bevel (wordt) gegeven (...) het grondgebied van België te verlaten (...)”*.

2.5 In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt zowel in haar verzoek tot horen van 7 maart 2012 als ter terechtzitting van 11 april 2012, blijkt uit het voorgaande duidelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing het bestreden bevel te nemen reeds heeft getroffen op 28 oktober 2011, doch niet pas op 13 december 2011 en dat het de kennisgeving van, onder meer, huidig bestreden beslissing is die plaatsvond op 13 december 2011.

Hoewel het bestreden bevel een zelfstandige beslissing uitmaakt genomen op een eigen juridische grondslag en voorzien van een eigen feitelijke motivering die de verzoekende partij daarenboven niet betwist, doet dit niets af aan het gegeven dat de gemachtigde van de staatssecretaris het bestreden bevel reeds op 28 oktober 2011 heeft genomen.

2.6 Dienvolgens kan het verwerende partij niet ten kwade worden geduid geen rekening te hebben gehouden met of niet gemotiveerd te hebben aangaande de door de verzoekende partij op 17 november 2011 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, nu deze is gedateerd ná 28 oktober 2011, datum van de bestreden beslissing.

De Raad benadrukt dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c) en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidsstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395).

Dienvolgens wordt een schending van de door de verzoekende partij ingeroepen bepalingen en beginselen zoals aangehaald *sub* punt 2.1 van dit arrest niet aangetoond.

Het beroep is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS